

tilskud til lægemidler, sygehusvæsenets ydelser, patientbefordring og begravelseshjælp.

Lovforslaget bygger i denne sammenhæng først og fremmest på reglerne i sygesikringslovens kapitel 1. Personkreds samt i sygehuslovens kapitel II. Berettigede personer og ydelsernes omfang. Herudover er det tilstræbt at overføre væsentligere bestemmelser fra bekendtgørelser, der har ligget fast i en årrække, til lovtæksten.

Kredsen af berettigede er fastlagt på nogenlunde samme måde i sygesikringsloven og i sygehusloven. Da der ikke er nogen begrundelse for at have forskellige regler, er bestemmelserne i dette kapitel ved en sammenskrivning af sygesikringslovens og sygehuslovens regler udformet med sigte på, at de som hovedregel skal have retsvirkning for hele lovens ydelsesområde, dvs. også de kommunale sundhedsordninger.

Efter sygesikringslovens § 1, stk. 5, og sygehuslovens § 5, stk. 4, er ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke nærmere vilkår udsendt personale ved herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer og sådanne personers familiemedlemmer skal have adgang til lovens ydelser. Det er ikke fundet påkrævet at videreføre en sådan bemyndigelse, idet området må anses for tilstrækkelig reguleret dels ved den foreslåede præcisering af bopælskravet, dels i henhold til internationale bestemmelser.

Til § 7

Udgangspunktet for den foreslåede bestemmelse er sygesikringslovens § 1, stk. 1, og sygehuslovens § 5, stk. 1.

Det foreslås, at enhver, der har bopæl her i landet, med nærmere angivne undtagelser, jf. lovforslagets §§ 8-12, har ret til lovens ydelser på de i loven nærmere fastsatte vilkår.

Ligesom i anden lovgivning har anvendelsen af bopælsbegrebet givet anledning til fortolkningsproblemer. Det foreslås derfor udtrykkeligt at lade folkeregistertilmeldingen være afgørende for, om en person har ret til lovens ydelser. Det vil sige, at det er reglerne om registrering af bopæl i folkeregistrene (og CPR), der bliver lagt til grund for en persons ret til ydelser efter loven. Kravet om folkeregistertilmelding kan dog fraviges under hensyn til internationale overenskomster, jf. lovforslagets § 10.

Til § 8

Grundlaget for bestemmelsen, der fastlægger, hvornår personer, der flytter her til landet, er berettiget til lovens ydelser, er sygesikringslovens § 1, stk. 3,

og sygehuslovens § 5, stk. 2, hvorefter personer, der tilflytter fra udlandet, først har ret til ydelser efter 6 uger, den såkaldte ventetid. Dog har personer, der tilflytter fra Færøerne eller Grønland ret til lovens ydelser straks efter tilflytningen. Endvidere kan ministeren efter gældende lovbestemmelser fastsætte regler om, at nærmere angivne persongrupper får adgang til lovens ydelser umiddelbart efter tilflytningen eller efter kortere tids ophold end 6 uger. Ved bekendtgørelse nr. 77 af 10. marts 1982 om ventetiden for adgang til ydelser efter lov om offentlig sygesikring er det bl.a. bestemt, at der ikke gælder nogen ventetid for personer, der vender tilbage som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed, som ansat i et dansk firmas filial eller underselskab eller i øvrigt som beskæftiget i dansk interesse eller med henblik på uddannelse. En tilsvarende bestemmelse findes på sygehusområdet, jf. bekendtgørelse nr. 597 af 16. november 1982 om adgang til ydelser efter lov om sygehusvæsenet og lov om svangerskabshygien og fødselshjælp.

I lovforslaget er indarbejdet en bestemmelse om, at der ikke gælder nogen ventetid for personer, der vender tilbage for igen at tage bopæl her i landet efter at have opholdt sig i udlandet – uanset årsagen til udlandsopholdet.

Det foreslås således, at reglen om ventetid kun opretholdes for førstegangstilflyttere, som i øvrigt i mange tilfælde alligevel undgår ventetid på grund af internationale overenskomster m.v., jf. herunder lovforslagets § 10. I medfør heraf kan ventetid for f.eks. tilflyttere fra EF-lande beregnes fra tilflytningen. I opgørelsen af ventetid kan indregnes perioder, hvor de pågældende har været omfattet af en offentlig social sikring.

Hovedsigtet med en ventetidsbestemmelse er i øvrigt fortsat at modvirke, at personer flytter til Danmark med det formål at få gratis ydelser i sundhedsvæsenet.

Da der kan være behov for at kunne fravige hovedreglen om 6 ugers ventetid, er der fortsat en generel hjemmel hertil i stk. 4. Den kan f.eks. tænkes anvendt til bestemte grupper som flygtninge, der har opholdt sig i landet i en længere periode, og som derfor eventuelt kan opnå kortere ventetid end 6 uger.

Til § 9

Bestemmelsen fastlægger i hvilket omfang personer, der har midlertidigt ophold her i landet, er berettiget til lovens ydelser.

Ifølge sygehuslovens § 5, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler, hvorefter der ydes personer med bopæl på Færøerne, i Grønland eller i udlandet, som midlertidigt opholder sig her i landet, vederlagsfri be-